

еднакво, паче чясто нови измѣнявать языка си спорядъ мѣстный говоръ. На днешень день по-но учени-ти отъ различни народы говорятъ и пишють на языка си еднакво, а древни-ти Еллини не сж отбмрали потрѣбж-тж на това съединеніе помежду си, писали всякой на своето нарѣчіе, едни Атически, другы Дорическы трети незная какъ си, и унуци-ти имъ не гляданъ тѣхъ, нито пакъ себеси, а искачь да сказывать, незная, что си.

Филологъ-тъ отъ Іонійскж-тж академіж, зе да подтврди, че блъгарскый языкъ е далеа отъ славянскый толкова, колкото Циганскый отъ Индійскый, подкрѣпява мнѣніе-то си съ доводъ, че, ако да бы былъ Блъгарскый языкъ едно съ Славянскый, то мы не быхмє ся трудили всеу съ него, быхмє ся изучвали на Цръковно-Славянскый. Такъвъ доводъ подврждава само, че той многознаитель незнае, что говори, не е отбралъ на какъвъ языкъ ся учимъ, не е още разумѣлъ, что е Блъгарскый, что е Славянскый языкъ. Затова него да оставимъ на странж като непосвятенъ въ тыя работы, и помежду си мы да си кажемъ, че ако ся учимъ на Блъгарскый ане на Цръковно-Славянскый языкъ, това не показва, какъ првъый е чюждъ на вторый, а ще рече, какъ мы Блъгаре-ти искаме да употрѣбимъ на изученіе-то си Славянскый языкъ въ такъвъ